

Nyt fra **ASSISI-KREDSSEN**

December 2005

nr. 49

INDHOLD:

Advents- og julehilsen	<i>side 3</i>
In memoriam	<i>side 4</i>
.. om en sten	<i>side 5</i>
Maj-rejse	<i>side 7</i>
En rejse i tid og kultur	<i>side 8</i>
Juni-rejse	<i>side 10</i>
Økumenisk efterårsmøde	<i>side 11</i>
Billedskærer i dag	<i>side 12</i>
Prædiken ved novembermøde	<i>side 13</i>
Adresser	<i>side 16</i>

ASSISI-KREDS DATOER

25. februar 2006:
Generalforsamling og årsmøde

Rejser i 2006

27. maj - 3. juni
24. juni - 1. juli
30. september - 7. oktober

Bestyrelsen og redaktionen
ønsker kredsens medlemmer
en glædelig jul!

Advents- og julehilsen 2005

Assisi-Kredsen er en økumenisk kreds, og som kreds er vi medlem af *Danske Kirkers Råd* (DKR). Dette fællesorgan, DKR, er en fusion af det der tidligere hed *Det økumeniske Fællesråd* (DØF) og *Danske Kirkers Samråd* (DKS), og det fungerer som et forum for samtale og samarbejde og studier på tværs af kirkelige grænser og grupperinger.

Nu har Studiekomiteén i DKR besluttet at lave en bog om den økumeniske bevægelses historie i Danmark gennem de sidste 20 år, og Assisi-Kredsen er også blevet inviteret til at levere et bidrag til bogen.

Og hvad er det så Assisi-Kredsen er? Det enkleste og bedste svar er vel at Assisi-Kredsen er mennesker der vil dele troen med hinanden på en enkel måde. Assisi-Kredsen er økumeni på græsrods-niveau. Vi har aldrig brugt megen tid på at drøfte forskelle i trosopfattelse eller på at lave resolutioner, men vi har erfaret kirkens mangfoldighed ved at rejse sammen, spise og snakke og bede sammen, deltage i gudstjenester sammen. Det er selvfølgelig nødvendigt at nogle i den økumeniske bevægelse analyserer og gennemdrøfter de problemer der hindrer kirkens opgave, kirkens mission. Det har ikke været vores opgave, vi har kunnet glæde os over at gøre økumeniske erfaringer i praksis. Denne økumeni ”nedefra” indebærer en forståelse og respekt for hinandens konfessionelle tilhørsforhold, hvilket jo tydeligt kommer til udtryk ved at vi kan holde gudstjeneste sammen og deltage i gudstjenester med en anden tradition og liturgi og en anden stil end vi kender fra os selv. Mange fordomme bliver gjort overflødige ved at *gøre* noget sammen.

Et særligt kendetegn for Assisi-Kredsen er vel også at vi er ”autonome”. Vi er ikke etableret af nogen kirke eller biskop eller kommission, og vi er ikke pålagt nogen opgave af andre. En kendt økumeniker sagde det en gang på denne måde: ”Jeg ønsker at fejre min tro uden at behøve begrunde det på nogen måde”.

Det nye kirkeår er begyndt, det er Advent, Julen nærmer sig. Vi i bestyrelsen ønsker alle medlemmer og venner en fredfyldt adventstid, en glædelig Jul og et godt Nytår - med tak for de samvær og kontakter, vi havde i året 2005 ved møder, på rejser, week-ends, pr. brev og telefon og E-mail - og vi ønsker alle *Fred og alt godt!*

Frederik Hjerrild

*Stenen i
Assisi*

+

Ane Hjerrild

Selv om der er gået lang tid, vil vi gerne her markere tabet af Ane Hjerrild. Med hendes død i juli måned mistede dansk økumeni en af sine engagerede ildsjæle. Hendes økumeniske engagement kom selvfølgelig især til udtryk gennem hendes arbejde som sekretariatsleder for Folkekirkens mellemkirkelige Råd, og i de store internationale økumeniske organisationer. Men det gav sig også udtryk gennem Assisi-Kredsen, hvor hun mange gange sammen med Frederik har været leder af Assisi-rejser.

Guds fred og alt godt til hende, og til hendes nærmeste, som har mistet hende.

Gunnar Bach Pedersen

+

Birthe Backhausen
in memoriam

Den 18. november døde Birthe Backhausen. Hun blev begravet den 25. november, efter en requiemmesse i Sankt Theresese Kirke på Bernstorffsvej, på Katolsk Vestre kirkegård.

I Assisi-Kredsen har Birthe Backhausen holdt foredrag, dels om sit eget spændende liv som balletbarn og skuespillerinde, dels om et franciscansk emne, San Damiano-korset. Vi lærte Birthe at kende ved møder og på rejser til Assisi, lige som hun deltog i bestyrelsens arbejde på en levende og inspirerende måde.

Vi erindrere Birthe med taknemlighed og glæde.

Pax & bonum.

På bestyrelsens vegne
Frederik Hjerrild, fmd.

Historien om en sten i Assisi

af Frederik Hjerrild

I gennem snart 800 år er mennesker draget til Assisi som pilgrimme, og på det seneste også som turister, for at se Frans' fødeby. Der er mange ting at se, men de to mest markante steder er vel den lille kirke neden for Assisi, Porziuncola - dér hvor det hele begyndte, og hvor Frans døde - og det andet dér hvor Frans ligger begravet, San Francesco-kirken i tre etager.

Allerede i 1400-tallet blev der anlagt en stenlagt vej mellem de to steder, San Francesco oppe på bjerget - og Santa Maria degli Angeli nede på sletten. Man

har fundet rester af denne stenlagte vej ved udgravninger.

Assisi Kommune besluttede for en del år siden at retablere den stenlagte vej - La Strada Mattonata - som strækker sig fra Porta San Pietro oppe ved den ene basilika, San Francesco, og ned til den anden basilika, Santa Maria degli Angeli. For at finansiere projektet indbød man pilgrimme og turister til at være sponsor for en sten, og man kan i dag se at tusindvis af mennesker fra hele verden - selvfølgelig flest fra Italien - har bidraget til vejen. Når man kan se det så tydeligt, er grunden at der på hver "sponsor-sten" står navn og by/land. At gå ad denne vej er som at bevæge sig gennem en international adressebog med en mangfoldighed af navne og steder.

Under et ophold i Assisi i projektets begyndelsesfase samlede Ane (min kone) og jeg en brochure om projektet op på turistkontoret i Assisi, og vi indbetalte efter hjemkomsten beløbet for købet af en sten til vejen. På et efterfølgende bestyrelsesmøde i Assisi-Kredsen besluttede vi at det også ville være passende at Assisi-Kredsen i Danmark sponsorerede en sten.

Så gik der nogle år ... Hver gang vi var i Assisi med en gruppe, udlovede vi som dusør en cappuccino på Piazza del Comune til dén der fandt vores sten. Mange har kigget ned når vi gik ad vejen, uden held. Jeg har adskillige gange forhørt

mig på kommunekontoret, kontoret for den stenlagte vej, men den venlige sekretær kunne aldrig rigtig finde ud af hvor vore to sten var placeret, vi stod ikke i deres computer-database. Så skrev jeg for to år siden til chefen, Il coordinatore dell'Ufficio, den ansvarlige, og forespurgte meget nøjagtigt med angivelse af tidspunkt for indbetaling samt angivelse af inskription på de to sten. Efter ganske få dage fik jeg et udsøgt høfligt og udførligt svar at man selvfølgelig havde modtaget de indbetalte beløb, og at de to sten med navn - inskriptionerne var i svaret gengivet meget korrekt, præcis som jeg havde anført i min forespørgsel - var projekteret til at blive lagt ned næste år i den tredje sektion af vejen.

Broder Theodor kan berette at Franciskaner-ordenen har modtaget ikke så få besværinger angående administrationen af indbetalingerne til den stenlagte vej, idet mange mennesker har troet at det var et projekt foranstaltet af Franciskanerne i Assisi. Men det er altså Assisi Kommune der har ansvaret for stenvejen.

Dette var baggrunden, nu kommer pointen: Vore to sten *er* lagt ned på stenvejen! Der skal nok være nogle mistroiske nord-boere som kunne finde på at mistænke italienske kommunalebedsmænd for at ville score nogle € på at "glemme" en sten hist og pist, måske især fra udenlandske turister som nok aldrig igen kommer til byen for at se efter deres sten. Min efterhånden mangeårige erfaring med det italienske folk har lært mig at den slags dystre tanker ikke fører til noget - i stedet bør man glæde sig over livet og over at det hele på næsten mira-

kuløs måde dog falder på plads. Og det er jo rigtigt: i det lange, historiske og guddommelige perspektiv betyder et par år fra eller til - eller et par sten fra eller til - ikke så meget.

Under rejsen i oktober gik jeg på jagt efter stenene. De er placeret langt nede ad landevejen mod Santa Maria degli Angeli. Og ... jeg var så heldig at finde den ene! Heldigvis havde en kompetent Assisi-rejsende, Inge-Lise Therkildsen, indvilget i at ledsage mig, og da hun er en fremragende fotograf, forévigede hun begivenheden. Vi forsøgte også at opspore den anden sten, Assisi-Kredsens sten, men tiden var knap, vi skulle nå hjem til frokost hos søstrene, så det lykkedes ikke at finde den.

Det betyder altså at der stadig er en mulighed for at hæve dusøren, en cappuccino, til den der finder Assisi-Kredsens sten. Som en hjælp kan jeg oplyse at den er placeret i Sektor 236-237 A - sektornummeret skulle være angivet på nogle små lys som er nedfældet langs stenvejen - i nærheden af klostret Cenacolo Francescano næsten nede ved stationsbyen. Det vil understøtte troværdigheden hvis finderens også kunne bringe et foto med hjem til *Nyt fra Assisi-Kredsen*, en håndtegning kan også gøre det.

Der er vist stadig mulighed for at bestille en sten via Internet:

www.assisimattonata.com

- prisen er 44 €

Assisi-rejse

27. maj - 3. juni

I sidste nummer af bladet skrev vi, at rejsen i maj-juni allerede var overtegnet. Men der har været nogle afbud, så det alligevel er muligt at komme med.

Flytransporten er nu på plads. Den direkte flyvning til Perugia er desværre indstillet, så der bliver flyvning med SAS til Rom.

Afgang fra Kastrup d. 27. maj kl 9.50 og hjemkomst til Kastrup d. 3. juni kl 21.50.

Prisen på rejsen er 6.900 kr. Hvis der ønskes enkeltværelse koster det 500 kr ekstra.

Inkluderet i prisen er rejsen frem og tilbage, ophold med helpension og vin til maden. Også de planlagte udflugter til La Verna og til Subasio-bjerget er indbefattet.

Program kan rekvireres og tilmelding ske til

Gunnar Bach Pedersen
Sdr. Boulevard 114, 1.tv.
1720 København V

33 25 52 92
gbp@assisi-kredsen.dk

En rejse til Assisi

Santa Maria degli Angeli (med Porziuncola skjult indeni).

Vi har været på pilgrimsrejse !!!

”Har I gået langt ?” spørges der, og ja såmænd er der blevet gået langt, både i Assisis gader, men måske mere i udforskning af historie og livsopfattelser.

Når man kommer til en historisk by som Assisi, er det som at træde ind i en anden verden i en fjern tid, - og dog forunderligt levende, - vi skulle bo i et kloster! Allerede næste formiddag til højmessens rejste nakkehårene sig, da vi løftedes op af den unge kvindelige kirkesanger, der på den mest selvfølgelige måde trådte frem på podiet og sang for, med den smukkeste stemme og hun dirigerede menigheden, og ubemærket gled tilbage i

anonymitet, når hendes rolle var udspillet.

Turen var tilrettelagt sådan, at vi kom til de ultimative steder på de ultimative tidspunkter ! Højmesser skulle forrettes, processioner skulle følges – først i Porziuncola, hvortil man iflg. Frederik sagtens kunne gå, - også i regnvejr! Hvilke strabadser udsatte salig Frans ikke sig selv for! Dagen efter var det i Sct. Francesco om formiddagen, - også igen om eftermiddagen. Desuden skulle alle Sct. Frans’ historiske steder ses. Kalkmalerier og fresker og keramiske relieffer i kirkerne - de rene kunstskatte - skulle opleves.

- en rejse i tid og kultur !

af Helle Torp

Frederik skrev beroligende i programmet at ” vi har god tid”, og hvordan han fik tid til både at sove til middag, og løbe foran og vise os rundt alle steder, fatter vi ikke. Fantastisk guidning har vi haft under hele turen.

Der er altid grunde til at man tager på ferie:

Nysgerrighed, eksistentialisme, afslapning, sol m.m.

For vores vedkommende var årsagen til denne tur ”onkel Jan”. Da han for 2 år siden fortalte os om Assisi og Sct. Frans, og at Jan ville fejre sin 90 års fødselsdag der, sagde vi straks, at den tur ville vi gerne deltage i.

Onkel Jan har kommet i Assisi siden 1975, og er sammen med Suzanne mangeårigt medlem af kredsen, som jo besøger byen hvert år. Tidspunktet – første

Solopgang set fra klosterets terrasse

---

dage i oktober, - hænger sammen med Frans´ helgendag. Fejringen af dette er særdeles festligt. At vi havde en fødselar iblandt os, var jo ingen hemmelighed, og det gik ikke stille af !

Allerede ved morgenbordet modtog han klapsalve, lykønskning og varme smil .

Ved middagsbordet havde han bestilt kage hos søstrene til dessert, og han fik en sang og Hurra ! Søstrene gav en ekstra lille dessert efter aftenmaden. Slutteligt samlede Frederik os til aften-kom-sammen, med sang og hyggesnak og Jan gav Spumante – og en sang !

Jeg er meget glad for at have været med til denne festlighed, hvor min onkel fik en så dejlig varm og velment modtagelse, for sit valg af fødselsdagsfejring.

Det er spændende at rejse med mennesker, der har et dybfølt engagement i rejsen og dens formål.

Der var noget, der ”måtte” gøres : Noget

af det var at bestige Subasio bjerget, nå til ”La Rocca” – borgen på tinden over Assisi. Vi var heldige, at være med !

Når man selv nærmer sig 60 års alderen, får man (ofte) dén tanke: ”Du er nok ved at være gammel !” Men dette giver ikke mening når vi ser, hvordan kredsens trofaste medlemmer, der er 20 – 30 år ældre kan klare ”ærterne”. Trods smerter og træthed (?), trods de meget stejle stigninger på hver eneste gade i Assisi, så var der stor fysisk udholdenhed og glæde ved turen.

Mere kan siges og det ville jeg gerne – f. eks. om vejrgudernes drillerier ! - men Assisi-hæftet skal jo også ha´ plads til flere indslag ....

Så på Steen`s og egne vegne siger jeg tak for en dejlig tur.

Assisi-rejse 24. juni - 1. juli

Der er stadig enkelte pladser på den ekstra rejse, som er arrangeret i 2006.

Program findes i forrige nummer af Nyt fra Assisi-Kredsen.

Henvendelse til:

Marianne Plum,
Oliemøllegade 12,3,2.
2100 Kbh Ø

39 29 87 40
plum@assisi-kredsen.dk

Økumenisk efterårsmøde

af **Gunnar Bach Pedersen**

Økumenisk efterårsmøde fandt som sædvanligt sted den første fredag-lørdag i november. Som repræsentanter for Assisi-kredsen, der er medlem af Mellemkirkeligt Arbejdsforum, deltog Marianne Plum og overtegnede i årets møde.

Emnet for efterårsmødet var de mange immigrantmenigheder, der efterhånden findes i Danmark. Et større antal indvandrere - ca. en tredjedel - er kristne på trods af den almindelig fordom, at de alle sammen er muslimer.

Hvordan kan de praktisere deres kristendom i Danmark? Frikirker og den katolske kirker synes at have lettere ved at tage imod dem end den meget 'danske' folkekirke. Men på mødet fik vi dog også ved sognepræst Jens Fischer-Nielsen en eksempel på, hvordan en sognemenighed (Kvaglund i Esbjerg) kan arbejde målbevidst på at være en international menighed. Samarbejde mellem de kristne indvandrere og folkekirken foregår også mange steder på den måde, at folkekirken låner kirkerum og andre lokaler ud til særlige menigheder for indvandrere.

Disse menigheden kan være af vidt forskellig 'observans' fra østeuropæiske ortodokse menigheder til afrikanske menigheder med gudstjenester indenfor pinsekirkernes tradition.

Vi mødte også en præsentation ved det arbejde som udføres af den iranske præst Massoud Fourozandeh og hans Church of Love, som er en menighed bestående af ca. 100 iranere spredt over hele landet, hvoraf størsteparten er konverteret fra islam.

Koret i Ugandisk menighed, som mødes hver søndag i Bavnehøj Kirke, Kbh.

Danske Kirkers Råd er et samarbejde mellem de forskellige kristne kirker i Danmark. Som en del af organisationen samler Mellemkirkeligt Arbejdsforum de økumenisk engagerede organisationer, herunder også Assisi-Kredsen.

At være billedskærer i dag ...

Ved efterårsmødet d. 19 november fik vi efter gudstjeneste og frokost en indføring i det gamle håndværk, billedskærereri, som gennem tiderne har spillet så stor en rolle til udformning af inventar og skulpturer i kirkerne.

Vores gæst var Claus Englund, en af de få aktive billedskærere i Danmark. Han giver denne præsentation af sig selv:

Jeg er 33 år uddannet møbelsnedker først i min faders gamle firma som er grundlagt i 1845. I 1998 gik jeg i lære som billedskærer i Tyrol i Østrig.

Skolen er en international billedskærer-skole, hvor folk kommer fra hele verden for at blive uddannet i den lille alpelandsby. Skolen uddanner folk i den klassiske form for billedskærereri. I oktober 2000 bestod jeg svendepøven i Wien. Jeg får mange forskellige former for opgaver; men mit arbejde består primært i at restaurere og rekonstruere historisk kirkeinventar. Vi har bl.a. rekonstrueret en kirke i nordvest Grønland, som var ødelagt p. gr. a. brand. Vi har lige afsluttet restaureringen af en altertavle fra 1630 (Bruskbarok) og lavet et tilhørende nyt formspændt knæfald. Derudover er jeg i gang med at skære et par nye rokokospejle og et våbenskjold. Jeg er lige blevet bedt om at udsmykke et nyt kapel med et krucifiks og et par engle.

Prædiken ved novembermødets gudstjeneste

af Gunnar Bach Pedersen

Matthæus 25,31-46

Himmel og helvede opfatter vi hyppigst som noget hinsides, som noget udenfor den verden, vi lever i og kender.

Engang skal Menneskesønnen tage plads på sin herligheds trone og afgøre spørgsmålet om himmel og helvede for hvert enkelt menneske.

Men lad os lægge mærke til, at når evangeliet fortæller om verdensdommen, så er der noget i den historie, som ser anderledes ud end mange af de gamle billeder af himmel og helvede. Jo, jo vi har da nok noget af det, som vi ser i middelalderens kalkmalerier med helvedes evige ild. De gamle kalkmalere havde selvfølgelig deres forestillinger et sted fra.

Men for mig at se, så er hovedsagen i lignelsen ikke at opfatte himmelen som belønning til de gode og helvede som straf til de onde.

For det der sker i verdensdommen er, at der sker en bedømmelse af det liv, som hvert enkelt menneske har levet, om det er himmel eller helvede. Ikke om det fortjener himmel eller helvede, men om det *er* himmel eller helvede.

Det kender vi jo godt til, at bedømme begivenheder og menneskeliv og skæbner på den måde. Vi kender til at sige om noget, at det er himmelsk, paradisisk.

Eller at det har været et helvede.

Men det er så værd at lægge mærke til, at når vi siger det, så bruger vi hyppigst ordene på en anden måde end i Det nye Testamente.

For hvad er det, der er himmelsk, sådan i daglig tale? Det er jo det, som er fyldt med glæde og nydelse, det der går let, der hvor jeg oplever succes og lykke.

Og det, som er et helvede, er det, som rummer fiasko og ulykke, det som rummer vanskeligheder og uoverstigelig modstand.

Vores berømte landsmand, Søren Kierkegaard, har i sine værker skrevet om forskellige måder, at forholde sig til livet på. Der tales om det æstetiske, det etiske og det religiøse stadium.

Og det æstetiske kunne man sådan lidt forenklet sige, at det er den måde vi forholder os til virkeligheden på, når vi taler om himmel og helvede som vurdering af oplevelser, begivenheder, livsafsnit eller liv. Der handler det om, hvor vidt det har været vellykket, har givet glæde og nydelse og succes.

For Søren Kierkegaard er det en overfladisk måde at forholde sig på. For enhver nydelse, enhver lykke har sin tid, den opleves i et nu og får en ende. Og bliver livet en evig jagt på sådanne succesbegi-

venheder og lykkefølelser, på sine 15 minutters verdensberømmelse, så bliver livet i sig selv meningsløst. Det bliver kun disse glimt, der får mening. Der er ikke fylde og mening i det, kun tomhed.

Derfor skildrer Kierkegaard også de andre stadier, det etiske, hvor det ikke bare handler om det smukke, det lykkelige, det succesrige, men først og fremmest om forholde sig til tilværelsen og medmennesket med en etisk holdning, hvor det gælder om at vælge og gøre det rigtige og sande og at undgå at gøre det forkerte.

Det tredje stadie er det religiøse, som regner med og forholder sig til Gud.

Læg mærke til, hvordan Søren Kierkegaard på dette felt er i overensstemmelse med Jesu lignelse om den store verdensdom, i modsætningen til den almindelige dagligsnak om, hvad der er himmelsk og helvedes.

For hvad er forskellen på Himmelen og helvede i domsscenen? Det er, at i Himmelen er der plads til de andre, til medmennesket og til det, som medmennesket har behov for. Helvede er der, hvor der ikke er den plads, der hvor jeg selv og mine behov og min lykke har fyldt det hele.

I den bøn, som er blevet knyttet til Frans af Assisis navn, der udtrykkes det samme syn på tilværelsen. Det er den, hvor vi beder Gud om at gøre os til redskab for hans fred, ved at så kærlighed, hvor der er had, tilgivelse, hvor der er forurettelse, håb, hvor der er fortvivlelse, lys, hvor der er mørke. Og i det hele taget mere at søge efter at give noget til andre, i stedet

*Gentile da Fabriano:
"Den hellige Frans" ca. 1400
Milano*

---

for at få noget fra andre.

”For det er ved at give, at vi modtager, ved at tilgive, vi bliver tilgivet, og ved at dø, vi bliver født til evigt liv.”

Vi opfatter det tit sådan, at her skal vi opføre os godt og artigt, og så vil vi modtage belønningen i himmelen – eller at hvis vores liv har været fattigt og ulykkeligt, så vil vi modtage kompensation i himmelen.

Det er en opfattelse, som vi også finder i Det nye Testamente, at man skal spare op i himmelen, i stedet for på jorden, hvor enhver rigdom alligevel er usikker, udsat for rust og møl og tyveknegte. Eller at den ene har fået sit gode i livet og den anden sit onde, og nu er den første kommet i 'pinestedet' og den anden 'i Abrahams skød'.

Men for mig at se, så handler det først og fremmest om sammenhængen mellem livet her og livet hisset. Det gælder om at se på vores virkelighed med Guds øjne.

Hvis vi har levet for os selv, hvis det himmelske for os har været at kæmpe for os selv, at sikre vores succes og berømmelse, og hvis de andre kun har været redskaber for mine planer, så har vi bygget med på en virkelighed, som i Guds øjne er et helvede.

Hvis vi på den anden side har engageret i andre mennesker, hvis vi har arbejdet for at hjælpe mennesker i nød, hvis vi har været medarbejdere på retfærdighed, så har vi været engageret i den virkelighed, som Gud kalder Himmelen, den som har fremtiden og evigheden for sig, når det endeligt åbenbares, at Menneskesønnen

har ”al magt i Himmelen og på jorden”.

Her ved kirkeårets afslutning, der slutter det med det store udblik frem mod verdensdommen. Men når vi hører lignelsen om den store dom, så kastes lyset i lige så høj grad i den modsatte retning, tilbage mod det liv vi lever - i går, i dag og i morgen. Så handler det om, hvad der er afgørende for at vores liv, hvad det er, der er meningen med det.

Og det er jo ikke det, som ugebladene og reklamerne fortæller os, at livet handler om.

Det er ikke den personlige succes, det er ikke det at være kendt og kongelig, det er ikke at eje rigdom eller at vinde i lotteriet. Det er ikke at have ubegrænsede forbrugsmuligheder.

Det er at tværtimod leve åbent, med vågenhed for hvad andre har brug for fra min side. Det er at leve med retfærdighed og kærlighed. Det er, at den nåde og kærlighed, som vi møder fra Gud bliver kød og blod i vores liv.

Kirke og kristendom er for mange mennesker ude af trit med tiden. Det skal kirke og kristendom i en vis forstand også være, fordi den er til for at fortælle tiden – og herunder også os, der lever i denne tid – at den er ude af trit med sandheden, med Guds sandhed.

Kristendommen skal være der for at udvide vores horisont, så vi ser mere end os selv, så vi ser medmennesket, så vi ser Gud. Det har fremtiden for sig. Guds fremtid. Himmelen.

Amen!

BESTYRELSEN

Frederik Hjerrild, formand
Strindbergsvej 34, 2500 Valby
tlf 36 17 50 70 / 48 24 50 60
hjerrild@assisi-kredsen.dk

Marianne Plum, sekretær
Oliemøllegade 12,3. 2, 2100 Kbh Ø
tlf 39 29 87 40
plum@assisi-kredsen.dk

Lotte Abel, kasserer
Sandbygårdvej 31,2.tv.
2700 Brønshøj
tlf 38 28 85 56

Assisi-Kredsens giro: 225 19 49

Suzanne Scavenius Torp,
Jægersborg Alle 45, 2. mf.
2920 Charlottenlund
tlf 39 64 45 11

Gunnar Bach Pedersen
Sdr. Boulevard 114,1.tv, 1720 Kbh. V
tlf 33 25 52 92
gbp@assisi-kredsen.dk

Vera Christensen
Valhøjs Allé 125 A st.th.
2610 Rødovre
tlf 36 41 23 19

Br. Theodor Jürgensen OFM Conv.
Frederiksborgvej 11
4000 Roskilde
46 36 77 56

Johan Petersen
Kulsviervej 95 B, 2800 Lyngby
tlf 45 83 45 93

NYT FRA ASSISI-KREDSEN

redigeres af

Marianne Plum (ansv)

Gunnar Bach Pedersen